

## Ronald Starrenburg

Al jong was ik geïnteresseerd in muziek. Mijn ouders waren georiënteerd op klassiek. Al vroeg kende ik “het Zwanenmeer” en de “Bloemenwals”. Mijn vader had iets met Gregoriaans en ook dat heb ik vroeg leren waarderen. Als jongen van 10 kreeg ik gitaarles. Zo kwam “Sofietje” in mijn leven en kreeg ik te maken met “makkelijk” Nederlandstalig repertoire, dat zich thuis beperkte tot de vroege/toenmalige Nederlandse kleinkunstenaars, zoals Louis Davids, Tom Manders, Wim Sonneveld, Toon Hermans en Herman van Veen. Daarbij is het niet gebleven. Als puber kreeg ik aandacht voor het zwaardere werk, zoals pop, rock, jazz en blues. Vooral de blues en de zwaardere rock waren een voorliefde, overigens parallel aan de klassieke gitaarmuziek. Zo gingen The Beatles, John Mayall, de Cream, Led Zeppelin en Jimi Hendrix hand in hand met John Williams, Julian Bream en Paco de Lucia. Het waren vooral de gitaren uit de verschillende genres die mijn aandacht hadden. Zelf heb ik korte tijd de klassieke gitaar gehanteerd. Vanaf ongeveer mijn 25<sup>e</sup> hangt de gitaar in de wilgen en zijn de vaardigheden op gitaar grotendeels vergaan.



Alhoewel muziek mij hogelijk boeit ben ik geen groot kenner. Mensen met hobby in één genre of één artiest zullen mij moeiteloos overtroeven met hun kennis. Dat is niet van belang, want mijn hobby zit tussen mijn oren. Daar worden de verbanden gelegd die mij interesseren. Muziek is een enorm domein waarvan een groot deel mij boeit. Dit mag gerust een handicap worden genoemd. Mocht er al verdieping zijn dan zit die in onze platenverzameling en de kennis over vinyl en de voorlopers daarvan. Ik heb grote belangstelling voor de ontwikkeling van de “muziekdrager” en in het bijzonder de plaat. Niet zozeer de kennis over de muziek en artiesten, want daar speelt de zeer brede belangstelling mij parten. Wel muziekindustrie met zijn technische en zakelijke aspecten en alle verschijningsvormen van platen die daaruit zijn voortgekomen. Zo



zijn er platen in vele afmetingen, materialen, kleuren, vormen, leeftijden, diktes en gewichten. Ook hoezen zijn interessant. De platenverzameling beoogt een spiegel te zijn van alle uitingen.

Naast de platen heb ik een grote verzameling muziekclips. Muziek met beeld van de uitvoering, bij voorkeur live, maar veelal ook als promotieclip. De verzameling clips ontstijgt de uitvoering op plaat. Niet alleen laten de beelden meer zien van de artiesten en inhoud van de muziek, maar bovenal bevatten de beelden emoties die platen, cassettes of CD's niet laten zien. Ook zitten in de live-registraties combinaties van artiesten die nergens anders hoorbaar en zichtbaar zijn. Voor iemand die zoekt naar “verbanden” in de muziek is dit smullen.

Ik deel de belangstelling voor muziek met Gerja, mijn echtgenote. Muziek is een gedeelde passie, die overigens voor mij veel verder gaat. Soms delen Gerja en ik onze passie met vrienden. We doen dat dan in de vorm van een masterclass of een quiz of een combinatie daarvan. Aansluiting bij onze toehoorders vinden we belangrijk. Wij hebben geen oordeel over goede of slechte muziek. Ieders voorkeur is goed. Muzieksmaak is persoonlijk en gekleurd door associaties en levenservaringen. Daarom is het muziekpaleet zo kleurrijk. Bijna iedereen heeft wel iets met muziek. Dat “iets” boren we graag aan. Het kan stijlgebonden, leeftijdsgebonden of thematisch zijn. Er zijn honderden stijlen van klassiek tot grunge. We worden in onze jeugd deels muzikaal gevormd, dus leeftijdsgroepen herkennen zich vaak in hetzelfde. Vrijwel alle thema's zijn gevat in muziek, bekende zijn liefde en verdriet, ook protest en poëzie komen veel voor.

Muziek zie ik als universele taal die velen spreken en aanspreekt. Meer dan gemiddeld en op een andere manier ben ik ermee bezig. Het resultaat is een grote verzameling platen en videofragmenten en veel informatie. Is dat een hobby? Ik vind van wel.